

Διά ταυτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

κρίνει και αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Επιτροπή βαρύνεται με τό σύνολο των εξόδων, περιλαμβανομένων και των τής προσφευγούσης.

Due

Pescatore

Χλώρος

Έδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβούργο τήν 22α Όκτωβρίου 1981.

Ό γραμματεός

Ό πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

J. A. Pompe

O. Due

βοηθός γραμματεός

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ SIMONE ROZÈS
ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1981 ¹

*Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,*

I — Δύναται νά ανακύψει περίπτωση κατά τήν όποία οι υπάλληλοι διαμαρτύρονται, διότι εξαναγκάζονται νά παρέχουν υπηρεσίες ανώτερες άπ' αυτές για τίς όποιες

άμείδονται δάσει τής κατατάξεώς τους. Είται ακόμα πιό σπάνιο νά επιμένουν νά άσκοδν καθήκοντα ανώτερα άπ' αυτά πού δικαιούται κανείς νά περιμένει άπ' αυτούς, χωρίς έν τούτοις νά άξιώνουν τόν αντίστοιχο μισθό. Έν τούτοις, στήν παρούσα υπόθεση θά γνωρίσετε μία κατάσταση του είδους αυτού.

1 — Μετάφραση από τά γαλλικά.

Μέ τό δικόγραφο τής προσφυγής της άριθ. 218/80, ή Waltraut Kruse σās ζητεί νά υποχρεώσετε τήν Έπιτροπή νά έξασφαλίσει τήν διατήρηση του δικαιώματός της νά υπηρετεί ως μεταφράστρια, καθώς και τής κατ' άποκλειστικότητα άναθέσεως στήν προσφεύγουσα καθηκόντων σχετικών μέ τήν έν λόγω ύπηρεσία.

Μέ τήν άπάντησή της, ζητεί έξ άλλου νά άναγνωρισθεί ότι ή Έπιτροπή παρέβη τήν υποχρέωσή της νά τής διευκολύνει τήν επαγγελματική της έπιμόρφωση και, κατά συνέπεια, ζητεί νά υποχρεωθεί ή Έπιτροπή νά τής καταβάλει άποζημίωση ενός φράγκου γιά τήν ζημία πού ίσχυρίζεται ότι υπέστη έκ του λόγου αυτού.

Ή προσφεύγουσα είναι υπάλληλος τής Έπιτροπής από τό 1961. Έχει μονιμοποιηθεί από 1ης Ίουνίου 1962 ως γραμματέας γραφείου μέ βαθμό C 3, κλιμάκιο 1. Στην κατηγορία C, υπάρχει ή σταδιοδρομία γραμματέως-στενοδακτυλογράφου ή διοηθητικού υπαλλήλου, ή όποία χωρίζεται σε δύο βαθμούς τόν C 2 και τόν C 3.

Τοποθετηθείσα από 1ης Άπριλίου 1963 στήν έκτελεστική γραμματεία τής γενικής διεύθυνσεως «Έρευνα και εκπαίδευση», διεύθυνση προγραμμάτων, προεδιάσθη τήν 1η Οκτωβρίου 1964 στόν βαθμό C 2/1. Μετά από πολλές μεταθέσεις σε διάφορες ύπηρεσίες, ή προσφεύγουσα έτοποθετήθη, από 1ης Μαρτίου 1973, στήν γραμματεία τής γενικής διεύθυνσεως «Έρευνα, έπιστήμες και παιδεία», αλλά δέν έτυχε καμμιάς νέας προαγωγής και φαίνεται ότι πρό πολλού έφθασε στό τελευταίο κλιμάκιο του τελευταίου βαθμού τής σταδιοδρομίας της.

Άπό τήν περίοδο 1970-71, ή ένδιαφερομένη έχει έπιφορτισθεί, αδήτικώς, μέ τήν φροντίδα τής μεταφράσεως και συντάξεως κειμένων σε διάφορες γλώσσες. Άπό τόν Μάρτιο 1973 έπιφορτίσθη μάλιστα άποκλειστικώς μέ τό έργο αυτό και, όπως

προκύπτει από τίς εκθέσεις βαθμολογήσεως της, τό έξεπλήρωσε κατά τρόπο άπολύτως ίκανοποιητικό.

Στήν εκθεση βαθμολογήσεως της γιά τήν περίοδο από 1ης Ίουλίου 1977 έως 30 Ίουνίου 1979, ή όποία έθεωρήθη από τόν βαθμολογητή τήν 3η Ίουνίου 1980, στήν έρώτηση: «τά καθήκοντα άντιστοιχούν στα προσόντα του υπαλλήλου;» δίδεται ή άπάντηση: «τά καθήκοντα δέν άντιστοιχούν ούτε στήν «συμπεριφορά» (χωρίς άμφιβολία πρέπει νά διαβασθεί «aptitude»-ίκανότητα), ούτε στήν μόρφωσή της. Ήδυνήθη όμως, χάρις στα μαθήματα έπιμορφώσεως και σε άλλες πρωτοβουλίες, νά άποκτήσει τίς γνώσεις πού τής έπιτρέπουν νά τίς χρησιμοποιεί κατά τρόπο ώφέλιμο στο πλαίσιο τής γενικής διεύθυνσεως, δεδομένου, έξ άλλου, ότι έχει δηλώσει ότι δέν είναι σε θέση, γιά λόγους ύγείας, νά άσχοληθεί μέ οιαδήποτε άλλης φύσεως έργασία».

Όσον άφορά τήν άποδοτικότητα και τήν συμπεριφορά στήν ύπηρεσία, ή εκθεση αυτή περιέχει τίς ακόλουθες αναλυτικές εκτιμήσεις: «ή ίδια καθορίζει τίς προτεραιότητές της: έξ ου και άνεπάρκεια γενικώς, έστω κι άν όρισμένες έργασίες γίνονται κατά τίς έλεύθερες ώρες και τά Σάββατοκύριακα»: «προσωπική πρωτοβουλία μόνον όταν πρόκειται γιά εκμάθηση νέων γλωσσών: άμέτοχη στα πάντα».

Άπό τόν Ίούνιο 1979, σύμφωνα μέ τήν φρασεολογία τής ίδιας τής προσφευγούσης, «υπεχρεώθη νά εγκαταλείψει όλο και περισσότερο τήν μεταφραστική της έργασία γιά νά άσχοληθεί μέ μικροεργασίες γραμματείας». Άπουσιάσασα λόγω άσθενείας από τίς 6 Ίουνίου 1979, ή ένδιαφερομένη έπαρουσιάσθη γιά νά έπαναλάβει τήν έργασία της τήν 7η Ίανουαρίου 1980, έπιφυλαχθείσα «παντός κεκτημένου δικαιώματός της». Άπουσίασε έκ νέου λόγω άσθενείας τήν 8η Ίανουαρίου 1980, παρ' όλον ότι τήν 3η Δεκεμβρίου 1979 τής έγινε πρόταση άποσπάσεως στήν διβλιοθήκη,

όπου ήδύνατο νά ασχοληθεί — γιά μισή μόνο ήμέρα — μέ επείγουσες μεταφραστικές εργασίες.

Τήν 18η Ἀπριλίου 1980, ἡ ἐνδιαφερομένη ὑπέβαλε διοικητική ἐνστάση, ἡ ὁποία ἀπερρίφθη τήν 28η Ἰουλίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

II — Ἐπί τοῦ παραδεκτοῦ

Τό παραδεκτό τῶν αἰτημάτων πού ἐπρωτοκολλήθησαν τήν 28η Ὀκτωβρίου 1980 φαίνεται πολύ ἀμφίβολο, εἴτε λόγω ἐκπροθέσμου χαρακτήρος τῆς ἐνστάσεως τῆς 18ης Ἀπριλίου 1980 εἴτε λόγω τοῦ ἐπιβεβαιωτικοῦ ἀπλῶς χαρακτήρος τῆς ἀπορρίψεως τῆς ἐνστάσεως αὐτῆς, τήν 28η Ἰουλίου, παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἀπορριπτική αὐτή ἀπόφαση δέν ἀναφέρεται στό ἐκπρόθεσμο τῆς ἐνστάσεως.

Ὁ δικηγόρος τῆς προσφευγούσης χωρίς ἀμφιβολία τό ἀντελήφθη, ἀφοῦ, μέ τήν ἀπάντησή του πού ἐπρωτοκολλήθη τήν 19η Ἰανουαρίου 1981, προέβαλε αἰτήματα μέ τά ὁποῖα ζητεῖ στήν διαπίστωση τῆς παραλείψεως τῆς Ἐπιτροπῆς καί τήν ἐπιδίκαση ἀποζημιώσεως. Ἀλλά καί τά νέα αὐτά αἰτήματα παρίστανται ἀπαράδεκτα, τουλάχιστον ὡς πρός τό πρῶτο κεφάλαιο.

Ἡ Ἐπιτροπή προσθέτει ὅτι ἡ προσφεύγουσα στερεῖται πραγματικοῦ συμφέροντος, δεδομένου ὅτι ἡ ἐπιτροπή ἀναπηρίας, πού ἔχει στό μεταξύ ἐπιληφθεῖ τῆς περιπτώσεώς της, θά ἀποφανθεῖ προσεχῶς ἂν ἡ ἐνδιαφερομένη εἶναι ἰκανή νά ἀσκεῖ τά καθήκοντα πού προσιδιάζουν στήν κατηγορία της καί σᾶς ζητεῖ νά ἀναβάλετε τήν παροῦσα διαδικασία μέχρις ὅτου τό ὄργανο αὐτό ἀποφανθεῖ.

Πράγματι, τήν 22α Σεπτεμβρίου 1980, ὁ προϊστάμενος τοῦ τμήματος «Ἀτομικά δικαιώματα καί πρόνομια» παρεκάλεσε πράγματι τήν ἐνδιαφερομένη νά τοῦ γνωστοποιήσει, ὅσο τό δυνατόν συντομό-

τερα, τό ὄνομα τοῦ ἱατροῦ πού ἤθελε νά διορίσει γιά νά τήν ἐκπροσωπήσει στήν ἐπιτροπή ἀναπηρίας. Τήν 27η Νοεμβρίου 1980, ἐπανέλαβε τήν αἰτήσή του προειδοποιώντας τήν προσφεύγουσα ὅτι, ἂν δέν ἐλάμβανε ἀπάντηση ὡς τήν 15η Δεκεμβρίου 1980, θά ἀπευθύνετο στόν πρόεδρο τοῦ Δικαστηρίου γιά νά διορίσει ἱατρό αὐτεπαγγέλτως, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 7 τοῦ παραρτήματος II τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν υπαλλήλων. Κατά τήν δημοσία συνεδρίαση πληροφορηθήκαμε ὅτι ὁ ἐν λόγω διορισμός ἐγινε καί ὅτι τήν προτεραία, 3 Ἰουνίου 1981, συνήλθε ἡ ἐπιτροπή.

Δέν ὑπάρχει ἐπομένως λόγος νά γίνεи δεκτό τό αἶτημα τῆς Ἐπιτροπῆς περί ἀναβολῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως, παρίσταται δέ πολύ λογικό νά ζητηθεῖ ἀπό τήν ἐπιτροπή ἀναπηρίας νά ἀναβάλει τίς εργασίες της, λόγω τοῦ κινδύνου νά προδικάσει τήν ἀπόφασή σας.

III — Ἐπί τῆς οὐσίας

Χωρίς νά ὑπάρχει λόγος νά ἐπιμείνομε στά ζητήματα αὐτά ἐπί τοῦ παραδεκτοῦ ἢ τοῦ συμφέροντος, θεωροῦμε ὅτι οἱ δύο αὐτές κατηγορίες αἰτημάτων εἶναι ἀβάσιμες.

1. Δέν ἀμφισβητεῖται ὅτι ἡ περιγραφή τῶν καθηκόντων καί τῶν ἀρμοδιοτήτων, ἡ ἄσκηση τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἀπό τήν προσφεύγουσα, ἀντιστοιχεῖ στήν θέση-τύπο καί στήν ὀνομασία τῆς σταδιοδρομίας C 2/C 3. Ἐξ ἄλλου, ἡ προσφεύγουσα λαμβάνει, τουλάχιστον ἀπό τό 1973, τήν κατ' ἀποκοπή ἀποζημίωση πού προβλέπεται στό ἄρθρο 4 α τοῦ παραρτήματος VII τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν υπαλλήλων (στήν ἐκδοση τοῦ κανονισμοῦ 914/78, τῆς 3ης Μαΐου 1978), τῆς ὁποίας ἡ χορήγηση συνδέεται μέ τήν ἄσκηση καθηκόντων γραμματέως-στενοδακτυλογράφου καί δακτυλογράφου ἢ κατάργησή της ἐπιβάλλεται σέ περίπτωση ἀλλαγῆς καθηκόντων.

Ἡ «ἀντιστοιχία μεταξύ τῶν θέσεων-τύπων καὶ τῶν σταδιοδρομιῶν σέ κάθε μία ἀπό τίς κατηγορίες καὶ στὸν μεταφραστικό κλάδο» (παράρτημα I τοῦ κανονισμοῦ), ἡ ὁποία προβλέπεται στὸ ἄρθρο 5 παράγραφος 4 τοῦ κανονισμοῦ, καθὼς καὶ ἡ περιγραφή τῶν καθηκόντων καὶ ἀρμοδιοτήτων πού συνεπάγεται κάθε θέση-τύπος, ἡ ὁποία θεσπίζεται ἀπὸ κάθε ὄργανο, ἔχουν ὡς ἀντικείμενο ὄχι μόνο νὰ ἐπιτρέπουν στὴν διοίκηση νὰ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ὑπάλληλο ὑπηρεσίες πού ἀντιστοιχοῦν στὴν ἔνταξή του καὶ στὴν περιγραφή τῶν καθηκόντων του, ἀλλὰ καὶ νὰ προστατεύουν τοὺς ὑπαλλήλους ἀπὸ καταχρηστικές ἀπαιτήσεις τῆς διοικήσεως (12 Ἰουλίου 1973, *Tontodopai*, Rec. σ. 785, σκέψη ἀριθ. 8: «ἡ διοίκηση δὲν δύναται νὰ ἀξιώσει ἀπὸ ἕναν ὑπάλληλο νὰ ἐκπληρώσει καθήκοντα ἀνωτέρου ἐπιπέδου ἀπὸ τὸν βαθμὸ του»): ἐκτός ἀπὸ τὴν περίπτωση ἀναπληρώσεως, ἕνας ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ κληθεῖ νὰ καταλάβει θέση σταδιοδρομίας τῆς κατηγορίας του ἢ τοῦ βαθμοῦ του ἀνωτέρα ἀπὸ τὴν σταδιοδρομία στὴν ὁποία ἀνήκει (ἄρθρο 7 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ). Ἐπὶ πλέον, τὸ γεγονός ὅτι ὁ ὑπάλληλος δέχεται νὰ ἀσκεῖ καθήκοντα ἀνωτέρου ἐπιπέδου ἀπὸ τὸν βαθμὸ του ἀποτελεῖ στοιχεῖο, τὸ ὁποῖο δύναται νὰ ληφθεῖ ὑπ' ὄψη σέ περίπτωση προαγωγῆς, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τοῦ ἀπονέμει κανένα δικαίωμα ἀναβαθμίσεως (19 Μαρτίου 1975, *Van Reenen*, Rec. σ. 454, σκέψη ἀριθ. 6· 11 Μαΐου 1978, *de Roubaix*, Rec. σ. 1089, σκέψη ἀριθ. 17).

Ἐκτός τῆς ἀναπληρώσεως, ὁ μόνος τρόπος, προκειμένου ἕνας ὑπάλληλος νὰ ἀσκεῖ κανονικῶς καθήκοντα ἀνωτέρα ἀπὸ ἐκεῖνα πού τοῦ ἔχουν ἀνατεθεῖ, εἶναι ἡ προαγωγή του κατόπιν ἢ ἄνευ διαγωνισμοῦ.

Σύμφωνα μὲ τὸν φάκελο τῆς υποθέσεως, ἡ προσφεύγουσα ὑπέβαλε ὑποψηφιότητα σέ διαγωνισμό βάσει τίτλων καὶ ἐξετάσεων,

πού διεξήχθη τὸ 1975, προκειμένου νὰ καταρτισθεῖ κατάλογος ἀναπληρωτῶν μεταφραστῶν βαθμοῦ A 7/A 8, ἀλλὰ δὲν ἔγινε δεκτὴ γιὰ τὸν λόγο ὅτι δὲν εἶχε τὰ ἀπαραίτητα προσόντα (διπλώματα ἢ πείρα) καὶ δὲν ὑπέβαλε σχετικὴ ἔνσταση.

Ἐπιπροσθέτως, στὴν ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1980 ἐπιστολῇ τῆς, ἡ ἴδια ἡ προσφεύγουσα ἀναφέρει ὅτι «δὲν ἀμφισβητεῖ καθόλου τὸ ὅτι ἀνήκει στὴν κατηγορία C καὶ ὅτι δὲν προτίθεται νὰ διεκδικήσει δικαιώματα πού συνδέονται μὲ τὴν ἐργασία τῶν μεταφραστῶν οἱ ὁποῖοι ἔχουν κανονικὰ ἐνταχθεῖ στὴν κατηγορία LA».

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψη τῶν ἰδιαιτέρως ἐπαινετικῶν κρίσεων πού περιέχουν οἱ ἐκθέσεις βαθμολογήσεως τῆς προσφευγούσης γιὰ τίς περιόδους 1969/1971, 1971/1973, 1973/1975 καὶ 1975/1977, δὲν εἶναι δυνατόν παρά νὰ προκαλεῖ ἐκπληξὴ τὸ ὅτι, καίτοι ἡ προσφεύγουσα ἄλλαξε συχνὰ ὑπηρεσία, οὐδέποτε συμμετέσχε σέ διαγωνισμό γιὰ θέση πού ἀντιστοιχεῖ στίς νέες θέσεις-τύπους κυρίου βαθμοῦ διοικήσεως καὶ βοηθοῦ διοικήσεως γραμματείας, πού κατατάσσονται στὴν κατηγορία B καὶ πού ἐδημιουργήθησαν ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν κανονισμό τοῦ Συμβουλίου 1473/72 τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1972, προκειμένου νὰ δοθεῖ σέ ὀρισμένες κατηγορίες ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀποκλεισθεῖ στούς βαθμούς τῆς κατηγορίας C ἢ ἐκινδύνευαν νὰ ἀποκλεισθοῦν, ἡ δυνατότης νὰ φθάσουν σέ βαθμούς τῆς κατηγορίας B.

Ὅπως κι ἂν ἔχουν τὰ πράγματα, δὲν εἶναι δυνατόν παρά νὰ διαπιστωθεῖ ὅτι τὸ ἄρθρο 24 τοῦ κανονισμοῦ οὐδόλως συνεπάγεται τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἡ προσφεύγουσα σᾶς ζητεῖ, μὲ τὴν προσφυγὴ τῆς, νὰ τῆς ἀναγνωρίσετε. Τὸ γεγονός ὅτι ἀπέκτησε

μία προσωπική μόρφωση μεταφραστρίας και ότι τά μεταφραστικά καθήκοντα πού ήσκει *de facto*, με απόλυτη ικανοποίηση των ιεραρχικώς προϊσταμένων της, αντιστοιχούν σέ μία αξιολογμένη ανάγκη των υπηρεσιών, δέν δύνανται νά της άπονεύμουν ένα δέδαιο δικαίωμα διατηρήσεως στην ειδικευμένη αυτή εργασία.

2. Κατά τό άρθρο 24 παράγραφοι 3 και 4 τού κανονισμού:

«Οί Κοινότητες διευκολύνουν τήν επαγγελματική επιμόρφωση τού υπαλλήλου στό μέτρο πού αυτή συμβιδάζεται με τίς απαιτήσεις της καλής λειτουργίας των υπηρεσιών και είναι σύμφωνη με τά δικά τους συμφέροντα.

‘Η επιμόρφωση αυτή λαμβάνεται επίσης ύπ’ όψη γιά τήν εξέλιξη της σταδιοδρομίας.»

‘Αν ύποτεθει ότι «ή ύποχρέωση βοηθείας» (άρθρο 24), τήν παράβαση της όποίας έπικαλείται ή προσφεύγουσα με τήν άπάντησή της, έχει τήν έκταση πού της άποδίδει, θεωρούμε ότι ή διοίκηση τήν εξέπληρωσε στό μέτρο πού τά ίδια της συμφέροντα της τό επέτρεπαν.

‘Ο θεράπων ιατρός της ένδιαφερομένης έβεδαίωσε τήν 22α ‘Οκτωβρίου 1979 ότι «ήτο ικανή νά επαναλάβει τίς δραστηριότητές της στό μέτρο κατά τό όποιο ή εργασία πού της προτείνεται άντιστοιχεί στά προσόντα της. Στην αντίθετη περίπτωση, ύπάρχει φόδος ύποτροπής της ψυχικής της καταστάσεως». Τήν 2α Ιανουαρίου 1980 επί πλέον εδήλωσε: «μόνη ή εργασία της μεταφραστρίας ήδύνατο νά συνδράμει στην σταθεροποίηση της ψυχικής της ισορροπίας».

Φαίνεται ότι ή ‘Επιτροπή έδωσε συνέχεια στην σύσταση αυτή, γνωστοποιώντας στην προσφεύγουσα τόν Νοέμβριο τού 1979,

μέσω τού έπιστημονικού λειτουργού της γενικής διεύθυνσεως, ότι θά εξέτελει, κατά τήν διάρκεια τού μισού κανονικού ώραριού, εργασίες διβλιοθήκης και, κατά τό υπόλοιπο μισό, έπείγουσες μεταφραστικές εργασίες. ‘Η ‘Επιτροπή εξέθεσε κατά τρόπο πειστικό ότι δέν συμβιδάζεται προς τήν εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών τό νά άφιερώνει ή προσφεύγουσα περισσότερο από τόν μισό της χρόνο σέ μεταφραστικές εργασίες. ‘Εξ άλλου, με κίνδυνο νά χάσουν έντελώς κάθε νόημα οι κανόνες άντιστοιχίας μεταξύ θέσεων-τύπων και σταδιοδρομιών, δέν φαίνεται νά είναι δυνατή περαιτέρω παραχώρηση και ή άποκλειστική άνάθεση στην προσφεύγουσα, όπως στό παρελθόν, μεταφραστικών εργασιών.

3. Κατά τόν δικηγόρο της προσφευγούσης, «στό πλαίσιο κάθε κατηγορίας, οι όροι εργασίας, οι εξειδικεύσεις και τά κεκτημένα από τόν υπάλληλο προνόμια άποτελούν άναμφισβήτητο δικαίωμα, κατά τρόπο ώστε, κάθε μονομερής τροποποίηση πού επιβάλλεται από τήν διοικητική αρχή σ’ αυτούς τούς όρους, εξειδικεύσεις ή προνόμια, ή όποια τείνει νά τούς περιορίσει ή νά καταστήσει τήν έκτέλεσή τους έπαχθέστερη, άποτελεί σφάλμα».

‘Ο ισχυρισμός αυτός παρίσταται έντελώς άβάσιμος: ή προσφεύγουσα δέν απέκτησε κανένα προνόμιο έντός της κατηγορίας της: τό νά απαιτηθεί άπ’ αυτή νά επανέλθει στα καθήκοντα πού άντιστοιχούν στην ένταξή της — με τίς διευθετήσεις πού της είχαν τελικώς προταθεί — δέν άποτελεί καμμία «μονομερή» πράξη συνεπαγομένη τήν εύθύνη της ‘Επιτροπής.

‘Ας μού επιτραπεί ακόμη νά προσθέσω, στή σειρά των άνησυχιών πού φαίνεται ότι είχε ή ‘Επιτροπή όταν άπεφάσισε νά δημιουργήσει τόν «ιατροκοινωνικό τομέα», ότι ή περίπτωση της προσφευγούσης φαίνεται νά έμπίπτει πολύ περισσότερο στόν τομέα αυτό, παρά στην έπιτροπή άναπηρίας.

Φαίνεται ότι η Έπιτροπή έκανε ένα θήμα πρòς τήν κατεύθυνση αυτή, προτείνοντας στην προσφεύγουσα νά ασχολείται, κατά τόν μισό της χρόνο, μέ μεταφραστικές εργασίες· ή τελευταία θά έπρεπε νά έπωφεληθει από αυτή τήν δυνατότητα πού τής έδόθη, προτοδ ή έπιτροπή άναπηρίας άποφανθει επί τής περιπτώσεώς της.

Καταλήγω στην άπόρριψη τής προσφυγής, ώς πρòς δέ τά δικαστικά έξοδα, κάθε διάδικος βαρύνεται μέ τά δικά του.